

Muzyka na flet i akordeon

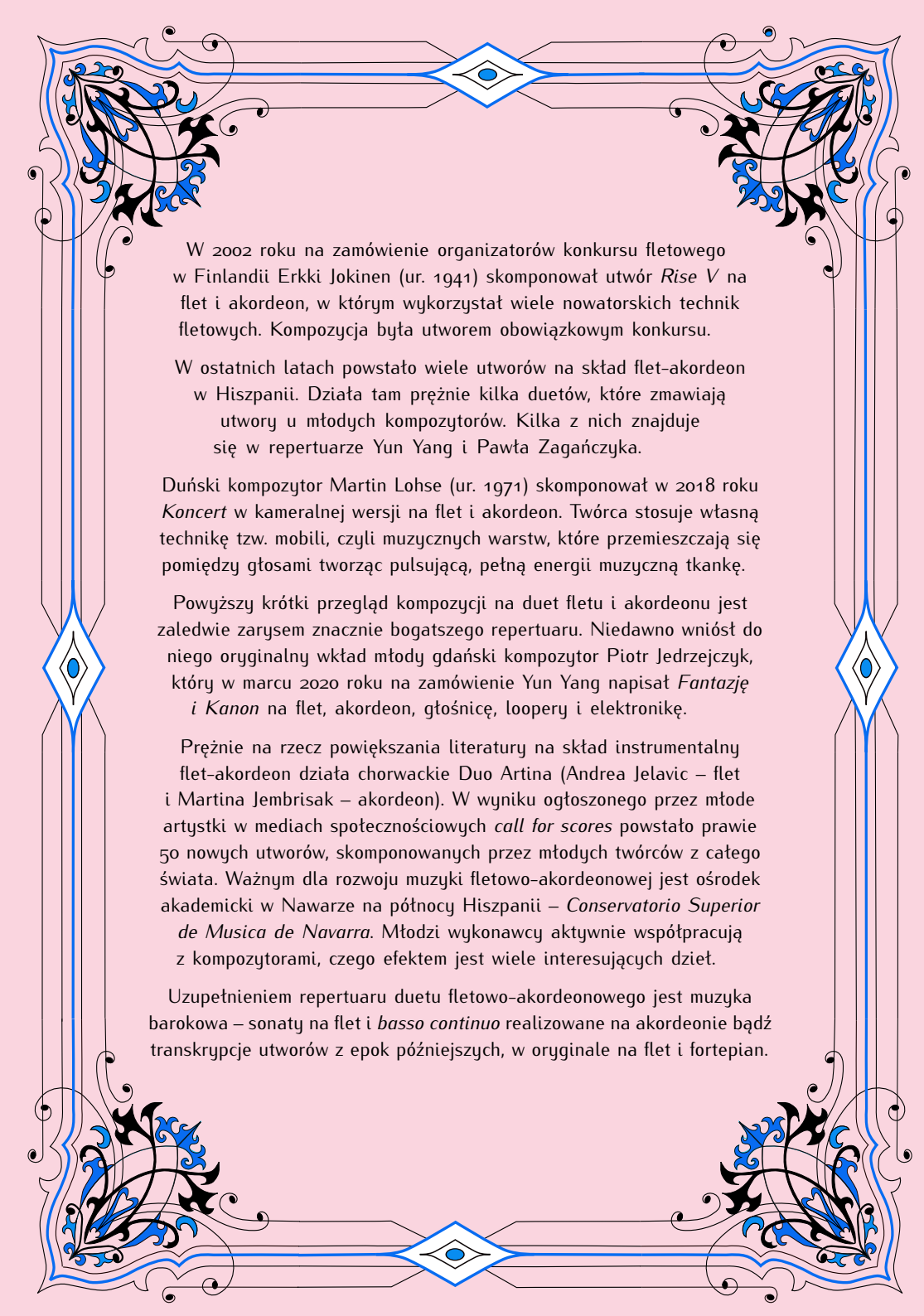
Ostatni koncert IX Wieczorów Muzycznych u św. Andrzeja Boboli Sopot 2020 poświęcony jest muzyce na skład instrumentalny flet-akordeon, zestawienie instrumentów nie tak często spotykane. Oba instrumenty choć wizualnie tak różne posiadają wiele cech wspólnych – ważną rolę w powstawaniu dźwięku odgrywa powietrze, co daje wielkie możliwości kształtowania artykulacji i natężenia dźwięku. Zarówno flet jak i akordeon są predestynowane do gry wirtuozowskiej. Zaś różnice oprócz wspomnianych cech zewnętrznych dotyczą barwy – flet w coraz wyższych rejestrach ma coraz bardziej donośny dźwięk, odwrotnie niż akordeon oraz możliwości fakturalne – flet jest instrumentem jednogłosowym, zaś akordeon harmonicznym i przez to znakomicie się uzupełniają.

Pierwsze oryginalne utwory na duet fletu i akordeonu pochodzą z lat 50. ubiegłego wieku. Znaczącym dziełem była Fantazja na flet i akordeon Wolfganga Jacobiego (1894–1972) skomponowana w 1970 roku dla Hugo Notha. Ta szeroko zakrojona jednoczęściowa kompozycja zawiera wielkie bogactwo nastrojów, zmienności charakterów muzyki, kadencje obu równorzędnie traktowanych instrumentów.

Japoński twórca, Yuji Takahashi (ur. 1938) napisał na ten skład kilkanaście lat później *Le double de Paganini*, kompozycję inspirowaną słynnym Kaprysem nr 24 Niccolò Paganiniego. Adresatką była absolwentka Hugo Notha, znakomita japońska akordeonistka Mie Miki.

Trzy utwory na flet i akordeon skomponował w latach 1988–89 Bronisław Kazimierz Przybylski (1941–2011): *...wieder zu Staub werden*, *Scherzo*, *Burleske*. Pierwszy z nich wymaga użycia aż trzech odmian fletu: altowego, wielkiego (*grande*) i *piccolo*. W tym samym czasie powstała kompozycja Bogdana Precza (1960–1996) *Fusion in modo di jazz*, którą prawykonał znakomity polski flecista jazzowy Krzysztof Zgraja wraz z kompozytorem.

Kompozytor rosyjski, Anatolij Kusjakow (1945–2007) w 1986 roku napisał suitę *Obrazki hiszpańskie* (Пять испанских картин), w którym wykorzystał bogactwo folkloru Półwyspu Iberyjskiego.

W 2002 roku na zamówienie organizatorów konkursu fletowego w Finlandii Erkki Jokinen (ur. 1941) skomponował utwór *Rise V* na flet i akordeon, w którym wykorzystał wiele nowatorskich technik fletowych. Kompozycja była utworem obowiązkowym konkursu.

W ostatnich latach powstało wiele utworów na skład flet-akordeon w Hiszpanii. Działa tam prężnie kilka duetów, które zmagają utwory u młodych kompozytorów. Kilka z nich znajduje się w repertuarze Yun Yang i Pawła Zagańczyka.

Duński kompozytor Martin Lohse (ur. 1971) skomponował w 2018 roku *Koncert* w kameralnej wersji na flet i akordeon. Twórca stosuje własną technikę tzw. mobili, czyli muzycznych warstw, które przemieszczają się pomiędzy głosami tworząc pulsującą, pełną energii muzyczną tkankę.

Powyższy krótki przegląd kompozycji na duet fletu i akordeonu jest zaledwie zarysem znacznie bogatszego repertuaru. Niedawno wniósł do niego oryginalny wkład młody gdański kompozytor Piotr Jędrzejczyk, który w marcu 2020 roku na zamówienie Yun Yang napisał *Fantazję i Kanon* na flet, akordeon, głosnice, looper i elektronikę.

Prężnie na rzecz powiększania literatury na skład instrumentalny flet-akordeon działa chorwackie Duo Artina (Andrea Jelavic – flet i Martina Jembrisak – akordeon). W wyniku ogłoszonego przez młode artystki w mediach społecznościowych *call for scores* powstało prawie 50 nowych utworów, skomponowanych przez młodych twórców z całego świata. Ważnym dla rozwoju muzyki fletowo-akordeonowej jest ośrodek akademicki w Nawarze na północy Hiszpanii – *Conservatorio Superior de Música de Navarra*. Młodzi wykonawcy aktywnie współpracują z kompozytorami, czego efektem jest wiele interesujących dzieł.

Uzupełnieniem repertuaru duetu fletowo-akordeonowego jest muzyka barokowa – sonaty na flet i *basso continuo* realizowane na akordeonie bądź transkrypcje utworów z epok późniejszych, w oryginale na flet i fortepian.

Muzyka na flet i akordeon

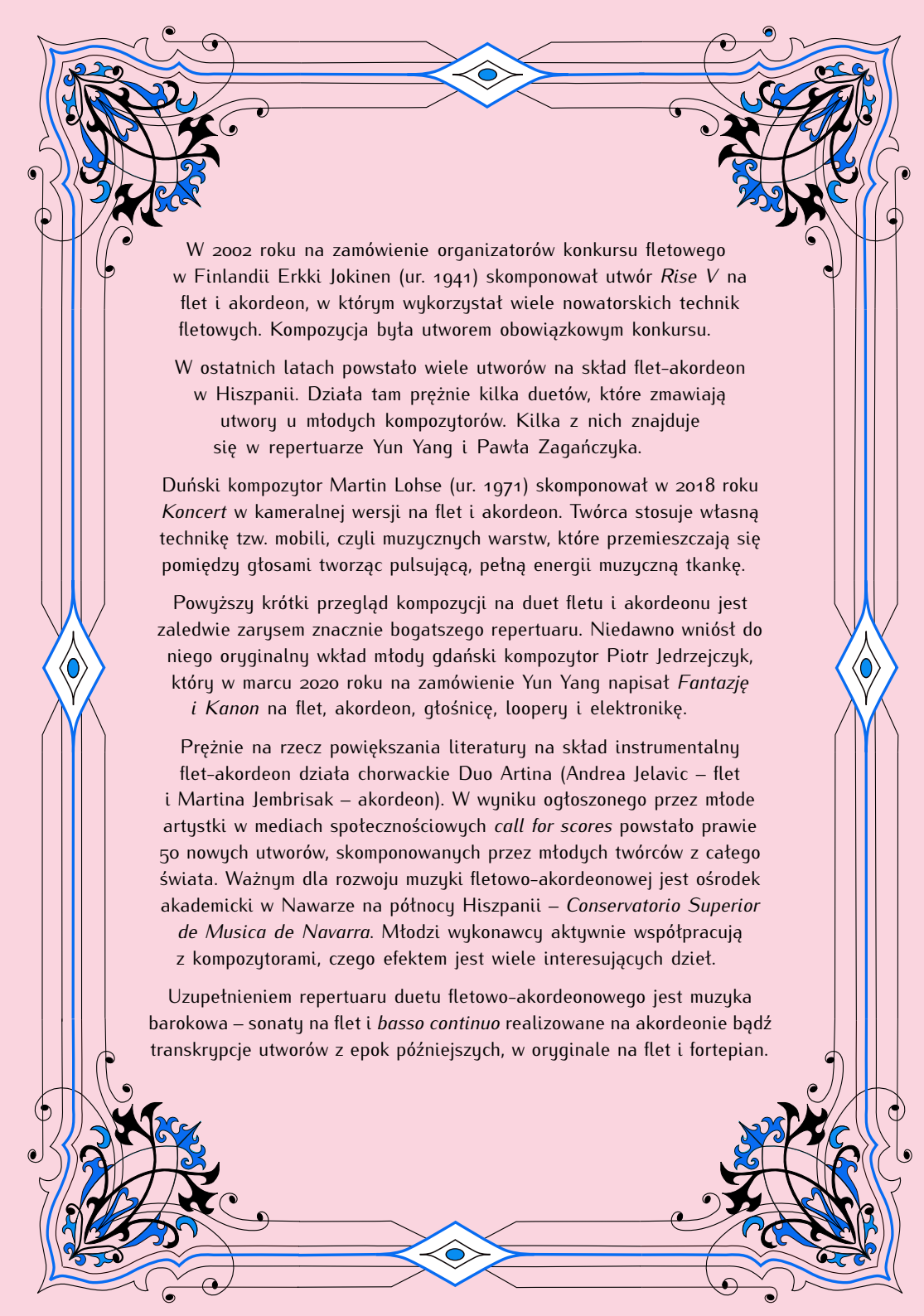
Ostatni koncert IX Wieczorów Muzycznych u św. Andrzeja Boboli Sopot 2020 poświęcony jest muzyce na skład instrumentalny flet-akordeon, zestawienie instrumentów nie tak często spotykane. Oba instrumenty choć wizualnie tak różne posiadają wiele cech wspólnych – ważną rolę w powstawaniu dźwięku odgrywa powietrze, co daje wielkie możliwości kształtowania artykulacji i natężenia dźwięku. Zarówno flet jak i akordeon są predestynowane do gry wirtuozowskiej. Zaś różnice oprócz wspomnianych cech zewnętrznych dotyczą barwy – flet w coraz wyższych rejestrach ma coraz bardziej donośny dźwięk, odwrotnie niż akordeon oraz możliwości fakturalne – flet jest instrumentem jednogłosowym, zaś akordeon harmonicznym i przez to znakomicie się uzupełniają.

Pierwsze oryginalne utwory na duet fletu i akordeonu pochodzą z lat 50. ubiegłego wieku. Znaczącym dziełem była Fantazja na flet i akordeon Wolfganga Jacobiego (1894–1972) skomponowana w 1970 roku dla Hugo Notha. Ta szeroko zakrojona jednoczęściowa kompozycja zawiera wielkie bogactwo nastrojów, zmienności charakterów muzyki, kadencje obu równorzędnie traktowanych instrumentów.

Japoński twórca, Yuji Takahashi (ur. 1938) napisał na ten skład kilkanaście lat później *Le double de Paganini*, kompozycję inspirowaną słynnym Kaprysem nr 24 Niccolò Paganiniego. Adresatką była absolwentka Hugo Notha, znakomita japońska akordeonistka Mie Miki.

Trzy utwory na flet i akordeon skomponował w latach 1988–89 Bronisław Kazimierz Przybylski (1941–2011): *...wieder zu Staub werden*, *Scherzo*, *Burleske*. Pierwszy z nich wymaga użycia aż trzech odmian fletu: altowego, wielkiego (*grande*) i *piccolo*. W tym samym czasie powstała kompozycja Bogdana Precza (1960–1996) *Fusion in modo di jazz*, którą prawykonał znakomity polski flecista jazzowy Krzysztof Zgraja wraz z kompozytorem.

Kompozytor rosyjski, Anatolij Kusjakow (1945–2007) w 1986 roku napisał suitę *Obrazki hiszpańskie* (Пять испанских картин), w którym wykorzystał bogactwo folkloru Półwyspu Iberyjskiego.

W 2002 roku na zamówienie organizatorów konkursu fletowego w Finlandii Erkki Jokinen (ur. 1941) skomponował utwór *Rise V* na flet i akordeon, w którym wykorzystał wiele nowatorskich technik fletowych. Kompozycja była utworem obowiązkowym konkursu.

W ostatnich latach powstało wiele utworów na skład flet-akordeon w Hiszpanii. Działa tam prężnie kilka duetów, które zmagają utwory u młodych kompozytorów. Kilka z nich znajduje się w repertuarze Yun Yang i Pawła Zagańczyka.

Duński kompozytor Martin Lohse (ur. 1971) skomponował w 2018 roku *Koncert* w kameralnej wersji na flet i akordeon. Twórca stosuje własną technikę tzw. mobili, czyli muzycznych warstw, które przemieszczają się pomiędzy głosami tworząc pulsującą, pełną energii muzyczną tkankę.

Powyższy krótki przegląd kompozycji na duet fletu i akordeonu jest zaledwie zarysem znacznie bogatszego repertuaru. Niedawno wniósł do niego oryginalny wkład młody gdański kompozytor Piotr Jędrzejczyk, który w marcu 2020 roku na zamówienie Yun Yang napisał *Fantazję i Kanon* na flet, akordeon, głosnice, looper i elektronikę.

Prężnie na rzecz powiększania literatury na skład instrumentalny flet-akordeon działa chorwackie Duo Artina (Andrea Jelavic – flet i Martina Jembrisak – akordeon). W wyniku ogłoszonego przez młode artystki w mediach społecznościowych *call for scores* powstało prawie 50 nowych utworów, skomponowanych przez młodych twórców z całego świata. Ważnym dla rozwoju muzyki fletowo-akordeonowej jest ośrodek akademicki w Nawarze na północy Hiszpanii – *Conservatorio Superior de Música de Navarra*. Młodzi wykonawcy aktywnie współpracują z kompozytorami, czego efektem jest wiele interesujących dzieł.

Uzupełnieniem repertuaru duetu fletowo-akordeonowego jest muzyka barokowa – sonaty na flet i *basso continuo* realizowane na akordeonie bądź transkrypcje utworów z epok późniejszych, w oryginale na flet i fortepian.